

Moeskroen. — Gemeentegoederen. — Goedkeuring

Bij koninklijk besluit d.d. 15 februari 1980 is goedgekeurd de beslissing van 27 juli 1979 van de gemeenteraad van Moeskroen houdende :

1° verwerving ten algemene nutte, van het gebouw, gelegen te Moeskroen, rue des Moulins 2-4;

2° het optrekken op het verworven terrein van een gebouw, in medeëigendom.

Brussel. — Gemeentegoederen. — Goedkeuring

Bij koninklijk besluit d.d. 15 februari 1980 zijn goedgekeurd de beslissingen d.d. 7 januari 1980 van de gemeenteraad van Brussel houdende onderhandse verwerving, ten algemienen nutte, van de gebouwen gelegen Samaritanesstraat 36-38, 40, 40a, 42, 42a, 45-45a, 53.

Bij koninklijk besluit d.d. 29 februari 1980 is goedgekeurd de beslissing d.d. 17 december 1979 waarbij de gemeenteraad van Brussel voor het gemeentegebouw genaamd « Brouwershuis », gelegen Grote Markt 10, een handelshuurovereenkomst sluit.

Bij koninklijk besluit d.d. 12 maart 1980 is goedgekeurd de beslissing d.d. 21 januari 1980 waarbij de gemeenteraad van Brussel met ingang van 1 december 1979 de hernieuwing van de handelshuur toestaat voor een gedeelte van het gebouw, gelegen Adolf Maxlaan 81.

Ham-sur-Heure. — Gemeentegoederen. — Goedkeuring

Bij koninklijk besluit d.d. 27 februari 1980 is goedgekeurd de beslissingen van 3 april 1979 van de gemeenteraad van Ham-sur-Heure tot het verwerven in openbare veiling, ten algemenen nutte, van onroerende goederen gelegen te Nalinnes, place du Centre, rue des Fossés 2, en rue du Dépot 2.

**Sint-Katelijne-Waver
Gemeentegoederen. — Verwerving. — Goedkeuring**

Bij koninklijk besluit d.d. 13 maart 1980 werd goedgekeurd de beslissing van de gemeenteraad van Sint-Katelijne-Waver d.d. 6 maart 1978 houdende de kosteloze verwerving van onroerende goederen, gelegen in de vroegere gemeente Onze-Lieve-Vrouw-Waver, Bosstraat 9.

**Zwijndrecht
Gemeentegoederen. — Verwerving. — Goedkeuring**

Bij koninklijk besluit d.d. 13 maart 1980 werd goedgekeurd de beslissing van de gemeenteraad van Zwijndrecht d.d. 18 oktober 1978 houdende de onderhandse aankoop van gronden, gelegen Borinstraat.

Vereniging van gemeenten. — Leningen. — Machtiging

Bij koninklijk besluit d.d. 13 maart 1980 is de « Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen » gemachtigd tot het aangaan bij het Gemeentekrediet van België van twee leningen ten bedrage van 10 000 000 F en 12 000 000 F.

2 APRIL 1980. — Ministerieel besluit houdende vaststelling van het uitgaansteneue van de leden van de gemeentelijke brandweerdiensten en van de brandweerdiensten van de agglomeraties en de federaties van gemeenten

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op het koninklijk besluit van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten, inzonderheid op de artikelen 37 tot 41 van bijlage 1, en op de artikelen 50 tot 54 van bijlagen 2 en 3 van dit besluit;

Mouscron. — Biens communaux. — Approbation

Un arrêté royal du 15 février 1980 approuve la délibération du 27 juillet 1979 du conseil communal de Mouscron :

1° décident d'acquérir pour cause d'utilité publique, l'immeuble sis à Mouscron, rue des Moulins 2-4;

2° s'engagent à construire sur le terrain acquis, un bâtiment en copropriété.

Bruxelles. — Biens communaux. — Approbation

Un arrêté royal du 15 février 1980 approuve les délibérations du 7 janvier 1980 du conseil communal de Bruxelles portant acquisitions de gré à gré, pour cause d'utilité publique, des groupes d'immeubles sis rue de la Samaritaine 36-38, 40, 40a, 42, 42a, 45-45a, 53.

Un arrêté royal du 29 février 1980 approuve la délibération du 17 décembre 1979 du conseil communal de Bruxelles tendant à consentir pour l'immeuble communal dénommé « Maison des Brasseurs », situé Grand-Place 10, un bail commercial.

Un arrêté royal du 12 mars 1980 approuve la délibération du 21 janvier 1980 du conseil communal de Bruxelles tendant à consentir le renouvellement du bail commercial, à partir du 1er décembre 1979, concernant une partie de l'immeuble situé boulevard Adolphe Max 81.

Ham-sur-Heure. — Biens communaux. — Approbation

Un arrêté royal du 27 février 1980 approuve la délibération du 3 avril 1979 du conseil communal de Ham-sur-Heure portant acquisition en vente publique, pour cause d'utilité publique, de biens immobiliers sis à Nalinnes, place du Centre, rue des Fossés 2, et rue du Dépot 2.

**Sint-Katelijne-Waver
Biens communaux. — Acquisition. — Approbation**

Un arrêté royal du 13 mars 1980 approuve la délibération du 6 mars 1980 du conseil communal de Sint-Katelijne-Waver portant l'acquisition à titre gratuit de biens immeubles, sis dans l'ancienne commune de Onze-Lieve-Vrouw-Waver, Bosstraat 9.

**Zwijndrecht
Biens communaux. — Acquisition. — Approbation**

Un arrêté royal du 13 mars 1980 approuve la délibération du 18 octobre 1978 du conseil communal de Zwijndrecht portant acquisition de gré à gré de terrains, sis Borinstraat.

Association de communes. — Emprunts. — Autorisation

Un arrêté royal du 13 mars 1980 autorise la « Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen » à contracter au Crédit communal de Belgique, deux emprunts de 10 000 000 F et 12 000 000 F.

2 AVRIL 1980. — Arrêté ministériel fixant la tenue de sortie des membres du personnel des services d'incendie des communes, des agglomérations et des fédérations de communes

Le Ministre de l'Intérieur,

Vu l'arrêté royal du 6 mai 1971 fixant les types de règlements communaux relatifs à l'organisation des services communaux d'incendie, notamment les articles 37 à 41 de l'annexe 1 et les articles 50 à 54 des annexes 2 et 3 de cet arrêté;

Gelet op de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, inzonderheid op artikel 4, § 2, 10;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, eerste lid;

Gelet op de dringende noodzaak,

Besluit :

Artikel 1. De leden van de gemeentelijke brandweerdiensten en van de brandweerdiensten van de agglomeraties en federaties van gemeenten dragen een uitgaanstenuie dat in bijlagen 1, 2 en 3 van dit besluit is beschreven.

Zij alleen zijn gemachtigd dit tenue, evenals de bijbehorende kentekens, te dragen.

Art. 2. Het in artikel 1 bedoelde uitgaanstenuie geldt voor de beroepsleden van de brandweerdiensten uiterlijk vanaf 31 december 1984 en voor de vrijwilligersleden van die diensten uiterlijk vanaf 31 december 1989.

Brussel, 2 april 1980.

Vu la loi du 26 juillet 1971 organisant les agglomérations et les fédérations de communes, notamment l'article 4, § 2, 10;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, alinéa 1er;

Vu l'urgence,

Arrête :

Article 1er. Les membres du personnel des services d'incendie des communes, des agglomérations et des fédérations de communes portent la tenue de sortie fixée aux annexes 1, 2 et 3 du présent arrêté.

Ils sont seuls autorisés à porter cette tenue ainsi que les insignes y afférents.

Art. 2. La tenue de sortie visée à l'article 1er est applicable aux membres professionnels des services d'incendie pour le 31 décembre 1984 au plus tard et aux membres volontaires desdits services pour le 31 décembre 1989 au plus tard.

Bruxelles, le 2 avril 1980.

G. GRAMME

Bijlage I

Beschrijving van het uitgaanstenuie voor mannelijke personeelsleden

De kledingsstukken worden vervaardigd in donkerblauwe stof.

De knopen zijn goudkleurig doof of blinkend, halfbol of halfplat met het kenteken van de brandweer erop. Het kenteken van de brandweer bestaat uit een helm waarafter twee gekruiste bijlen van 27 mm in de grootste hoogte en 35 mm in de grootste breedte (cfr. fig. 1). Dit kenteken wordt in de verdere tekst kengetekend I genoemd.

Wanneer dit kenteken samen met de kroon en de lauriertak als kenteken van de pet wordt gebruikt, wordt het kenteken II genoemd (cfr. fig. 2).

De bijzondere kentekens voor de graden worden bepaald in de rubrieken betreffende de uniformstukken waarop zij voorkomen.

A. De jekker of uniformjas (cfr. fig. 3 tot 10).

I. Gewoon of stadstenuie.

De jekker is vervaardigd uit laken van het type whipcord 45/55 en is voorzien van kraag en kraagomslag met schildplaatjes. Het is een lang model, half getailleerd en reikt tot 1 cm beneden de dijpijpen. De gemiddelde lengte onder de taillelinie bedraagt ± 32 cm (aan te passen volgens de lichaamsbouw). Het model heeft rechte voorpannen en een midden rugsplit. De jekker sluit met een rij van vijf knopen, die verder gedefinieerd worden. Hij heeft één borstzak (stadsmodel), links boven geplaatst en zonder omslag en twee ingewerkte zijzakken (stadsmodel) met omslag en knoopsgat.

a) Kraag en kraagomslag.

De kraag is tweestuks : de bovenkraag en onderkraag. De onderkraag is 3 à 3,5 cm hoog, volgens de hoogte van de hals, het ligstuk is 4 à 4,5 cm hoog.

De bovenkraag bedekt de onderkraag.

De maten van de kraagomslag zijn aangeduid in figuur 8. De aldus opgegeven maten gelden slechts voor de standaardmodellen, ze kunnen verschillen naargelang de lichaamsomvang. De hoogte van de kraagomslag mag echter niet gewijzigd worden.

b) Rug.

De rug heeft een half getailleerde snit en bestaat uit twee delen, samengevoegd door een middennaad, die tot ± 10 cm beneden de taillelinie reikt. Die naad loopt uit op een split van ± 25 cm tot onderaan de jas, met dien verstande dat het linkergedeelte over het rechtergedeelte loopt en dit laatste gedeelte zo 4 cm naar binnen loopt.

Annexe I

Description de la tenue de sortie pour le personnel masculin

Les vêtements sont confectionnés en tissu bleu foncé.

Les boutons sont dorés mats ou brillants demi-bombés ou demi-grelots, frappés de l'insigne du service d'incendie. L'insigne distinctif du service d'incendie est constitué par un casque et deux haches croisées de 27 mm de grande hauteur et de 35 mm de plus grande largeur (cfr. fig. 1). Dans le texte, cet emblème est dénommé « insigne I ».

Lorsqu'il est utilisé avec couronne et rameaux de laurier comme insigne de casquette, il est dénommé « insigne II » (cfr. fig. 2).

Les insignes particuliers aux grades sont déterminés dans la rubrique qui concerne la pièce d'uniforme à laquelle ils s'appliquent.

A. La vareuse (fig. 3 à 10) :

I. Tenue ordinaire ou de ville.

La vareuse est confectionnée en drap de type whipcord 45/55. Elle est à col et à revers avec écussons. Elle est du modèle long, demi-cintrée, s'arrêtant à 1 cm sous les plis fessiers. La longueur moyenne sous la ligne de taille est de ± 32 cm (à adapter suivant la corpulence). Le modèle est à devants droits, fente milieu dos. La vareuse se ferme au moyen de cinq boutons définis ci-après. Elle est pourvue d'une poche de poitrine sans patte (modèle ville) du côté gauche et de deux poches de hanche avec fente (modèle ville) avec patte et boutonnierre.

a) Col et revers.

Le col se compose de deux pièces : le dessus et le dessous. Ce dernier a un pied d'une hauteur de 3 à 3,5 cm, suivant la hauteur du cou, et un tombant de 4 à 4,5 cm de haut.

Le dessus recouvre le dessous.

Le revers a les dimensions indiquées à la figure 8. Les dimensions ainsi données ne sont que des indications pour modèles types. Elles peuvent varier suivant la corpulence de chacun. Cependant la hauteur du revers ne peut être modifiée.

b) Dos.

Le dos est de coupe demi-cintrée et se compose de deux pièces réunies par une couture centrale jusqu'à ± 10 cm sous la ligne de taille. Dans le prolongement de cette couture est pratiquée une fente de ± 25 cm de longueur allant jusqu'au bas du vêtement, la pièce gauche du dos recouvrant alors la pièce droite laquelle déborde vers l'intérieur de 4 cm.

e) Voorpand (cfr. figuur 4).

Op het rechter voorpand komen de vijf knopen, in het linker voorpand komen de vijf afgeboerde knoopsgaten. Het eerste knoopsgat ligt aan de punt van de kraagomslag, derwijze dat deze punt in de richting van de oksels op een denkbeeldige ideale horizontale lijn ligt; het vijfde knoopsgat ligt op de hoogte van de zakken.

d) Zakken.

Het linker voorpand is voorzien van een borstzak en zijzak. Het rechter voorpand is slechts voorzien van een zijzak.

1. De borstzak (cfr. figuur 7).

Een schuin ingezette zak (stadsmodel) is aangebracht op het linker voorpand. De zak daalt zijwaarts naar de knoopsgaten toe en is 11 à 12 cm breed.

Aan de bovenzijde wordt een band van 3 cm breedte afgewerkt, zonder knoop. Deze band wordt iets hoger dan het eerste knoopsgat van de jekker aangebracht.

Op de borstzak wordt een metalen kenteken met erop het wapenschild van de gemeente of van de agglomeratie of wat dit vervangt, aangebracht, met vermelding van de naam van deze in de aldaar officieel te gebruiken taal of talen. Dit kenteken wordt ofwel opgespeld, ofwel vastgehecht op een plaatje van donkerblauwe vilt.

2. De zijzakken (cfr. figuur 6).

Stadsmodel met omslag en knoopsgat. De omslag wordt juist onder de taillelijn geplaatst. Deze omslag is 7 cm hoog en 17 cm breed in het hoogste gedeelte en 18 cm breed in het laagste gedeelte; van dit laagste gedeelte zijn de hoeken licht afgerond. Op 2 cm boven de rand van deze omslag, in de middellijn van de zak, komt een rechtstaand knoopsgat. Het is een horizontaal geplaatste, ingezette zak van 16 cm breedte, die zich op 1 cm van de omslag bevindt; de zak heeft een beugelknoop van 17 mm diameter. Deze standaardafmetingen variëren volgens de maat.

e) Schouderpassanten (cfr. figuur 5).

De schouderpassanten zijn van dezelfde stof en kleur als de jekker. Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium. De kleine zijde loopt uit op een punt. Breedte : 55 mm aan de basis en 40 mm ter hoogte van de knoop. Lengte : 100 à 150 mm.

Een opvijshare knoop van 17 mm is op 2 cm van de punt in de lengte aangebracht.

De schouderpassanten zijn afneembaar en van stevige kwaliteit. De binnenkant van de schouderpassant is met een strook van zwart leder afgewerkt, waarvan het vrije uiteinde doorboord is om de vijsknoop door te laten. Op de schouder van het kledingstuk, worden twee passanten in laken aangebracht om de schouderpassant op te bevestigen. De passant zelf heeft een gat met vijsdraad om de bevestiging van de vijsknoop mogelijk te maken.

f) Schildplaatjes.

Kenteken I wordt op schildplaatjes in zwart fluweel voor officieren, operadjutanten en adjudanten en in donkerblauwe vilt voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen, aangebracht.

Het schildplaatje is langs de naad van de kraag aangebracht (cfr. figuur 8).

De schildplaatjes eindigen op een punt waarvan de kleine binnenzijde parallel loopt met de kraagspleet. De hoogte van het schildplaatje van de voet tot de punt bedraagt ongeveer 6 cm en kan verschillen naargelang de graad. De breedte van de voet bedraagt 4 cm (cfr. figuur 10).

Kenteken I wordt uitgevoerd in :

— goudkleurig metaal voor de brandweermannen, korporaals en onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor;

— zilverkleurig borduursel voor adjudanten en opperadjutanten;

— goudkleurig borduursel voor officieren.

Het geheel van het schildplaatje moet stijf gehouden worden (plastieken onderzijde).

Een rode omlijsting steekt 2 mm uit langs de twee zijden, een verlengde accolade vormend.

De graadaanduidingen zijn dezelfde als deze gangbaar bij het leger. De graad wordt op de jekker en op de mantel door sterren met zes punten aangeduid, met gouddraad geborduurd voor de officieren, met zilverdraad voor de adjudanten en de opperadjudanten, en dit met de volgende afmetingen : grote diameter 15 mm, kleine diameter 10 mm (cfr. figuren 11 tot 18).

g) Mouwen (cfr. figuur 4).

De mouwen bestaan uit twee stukken, het bovenste en het onderste deel. De mouwen zijn voorzien van horizontale opslas-

c) Devant (cfr. figuur 4).

Sur le devant droit se cousent les cinq boutons; sur le devant gauche sont pratiquées les cinq boutonnières passepoilées, la première à la pointe du revers, cette pointe étant située sur une ligne idéale horizontale partant de la naissance des sous-bras, la cinquième venant à hauteur des poches.

d) Poches.

Le pan gauche de devant est pourvu d'une poche de poitrine et d'une poche de hanche. Le pan droit ne comporte qu'une poche de hanche.

1. La poche de poitrine (cfr. figuur 7).

Une poche avec fente oblique sur le devant gauche (modèle ville). La poche est inclinée vers les boutonnières. Elle a une largeur de 11 à 12 cm.

Du côté supérieur, elle est bordée d'un passement de 3 cm de largeur, sans bouton. Ce passement est cousu légèrement plus haut que la première boutonnière de la vareuse.

Sur la poche de poitrine est apposé un insigne en métal représentant les armoires de la commune ou de l'agglomération, ou ce qui en tient lieu, avec mention du nom de celle-ci dans la ou les langues officiellement usitées à cet endroit. Cet insigne est soit épingle, soit fixé sur un écusson de feutrine bleu foncé.

2. Les poches de hanche (cfr. figuur 6).

Modèle ville avec patte et boutonnière. La patte est appliquée juste sous la ligne de taille. Elle a 7 cm de haut et 17 cm de large à la partie supérieure et 18 cm à la partie inférieure, laquelle est légèrement arrondie aux angles. A 2 cm au-dessus de ce bord, dans la ligne médiane de la poche, est percée verticalement une boutonnière. Il s'agit d'une poche avec fente, placée horizontalement, d'une largeur de 16 cm et se trouvant à 1 cm de la patte; elle porte un bouton grelot de 17 mm. Les dimensions types ci-dessus varient avec la taille.

e) Pattes d'épaules (cfr. figuur 5).

Les pattes d'épaules sont de même tissu et de même couleur que la vareuse. Elles ont la forme d'un trapèze allongé. Le petit côté se termine par une pointe. Largeur : 55 mm à la base et 40 mm à la hauteur du bouton. Longueur : 100 à 150 mm.

Un bouton à vis de 17 mm est placé à 2 cm de la pointe, dans le sens médian de la longueur.

Les pattes d'épaules sont amovibles et de consistance rigide. La face intérieure de la patte est garnie d'une languette en cuir noir dont l'extrémité libre est trouée pour recevoir le bouton à vis. Sur l'épaule du vêtement, deux passants en drap sont cousus pour fixer la patte d'épaule. La patte elle-même comporte un trou avec rivet, permettant le passage du bouton à vis.

f) Ecussons.

L'insigne I est apposé sur un écusson en velours noir pour les officiers, adjudants-chefs et adjudants, en feutrine bleu foncé pour les sous-officiers, caporaux et sapeurs-pompiers.

L'écusson est appliqué sur le col le long de la couture de celui-ci (cfr. figuur 8).

Les écussons se terminent en pointe, le petit côté intérieur de la pointe étant parallèle à la cassure du col. La hauteur de l'écusson, de la base à la pointe, est d'environ 6 cm. La hauteur peut varier suivant le grade. La largeur de la base est de 4 cm (cfr. figuur 10).

L'insigne I est en :

— métal doré pour les sapeurs-pompiers, caporaux et sous-officiers jusqu'au grade de sergeant-major;

— brodé en filigrane d'argent pour les adjudants et adjudants-chefs;

— brodé en filigrane d'or pour les officiers.

L'ensemble de l'écusson sera maintenu rigide (plastique dessous).

Un passepoil rouge déborde de 2 mm le long des deux côtés formant accolade allongée.

Les insignes des grades sont conformes à ceux en usage à l'armée. Le grade est indiqué sur la vareuse et le manteau par des étoiles à six rayons, brodées en fil d'or pour les officiers, en fil d'argent pour les adjudants et adjudants-chefs, et ayant les dimensions suivantes : grand diamètre 15 mm, petit diamètre 10 mm (cfr. figures 11 à 18).

g) Manches (cfr. figuur 4).

Les manches sont composées de deux pièces : le dessus et le dessous. Elles comportent un parement horizontal, ayant une

gen, die een breedte van 8 cm hebben. Deze opslag wordt recht gesneden en genaaid. De binnenvoering op het einde van de mouw en over een lengte van 8 cm is rood.

Op het onderste gedeelte van de mouw, dragen de korporaals, sergeanten, eerste sergeanten en sergeanten-majoor staafjes overeenkomstig de figuren 19 tot 22.

Ter hoogte van de borstzak wordt op de rechter mouw een omgekeerde gelijkzijdige driehoek van 4 cm zijde aangebracht. Deze driehoek wordt in rode vilt uitgevoerd voor het beroeps personeel en in koningsblauwe vilt voor het vrijwilligers personeel. Op deze driehoek wordt door de dienstchefs een in gouddraad geborduurde kroon aangebracht (cfr. figuur 23).

a) Knopen.

De jekker heeft negen half bolvormige knopen : goudkleurig blinkend voor de brandweerkannen, korporaals en onderofficieren, goudkleurig dof metaal voor de officieren.

In deze knopen wordt in reliëf kenteken I geslagen :

- 5 knopen van 21 mm voor het dichtmaken van de jekker;
- 2 knopen van 17 mm voor het dichtmaken van de zijzakken;
- 2 vissknopen van 16 mm voor het bevestigen van de schouderpassanten.

II. Ceremoniel tenue (cfr. figuur 24).

Idem als de jekker van het stads tenue, doch met vervanging van de schouerpassanten door schouderstukken op donkerblauwe vilt met gedraaide vlechten :

- in gouddraad voor de officieren;
- in zilverdraad : voor de adjudanten en de opperadjudanten;
- in gedraaide zwarte en gouddraad : voor de onderofficieren, tot de graad van sergeant-majoor;
- in zwarte draden voor de overige graden.

B. De lange broek.

De lange broek is in dezelfde stof als de jekker met twee zakken in schuine richting en een zak achteraan met dubbel boordsel en omslag met knoop langs de binnenkant. Van het klassieke type met een breedte ondersaan tussen 24 en 27 cm naargelang de grootte van de wreef (maximum 27 cm). De broek heeft passanten waarin de riem dient gestoken.

C. De mantel in regenwerende stof (cfr. figuren 25 tot 30).

De regenmantel wordt uitgevoerd in zuiver gekamde scheerwol (getwijnd garen in 2/56 fine draad met satijnen binnenkant).

Gewicht : 550/570 gr. per meter bij 150 cm. Aantal scheerdraden : 65/cm. Aantal inslagen per schutdraad : 25/cm.

Niet-krimpend, kleurhouwend.

De mantel is van donkerblauwe kleur, half-getafelde model met 4 knopen.

De mantel bestaat uit 4 banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan. Hij is volledig langs de binnenkant afgewerkt met satijn van een bijpassende kleur.

De regenmantel komt tot 38 à 40 cm van de grond (d.i. 4 à 8 cm onder de knie.)

De schouder-, zij- en centrale stiksels worden op 1 cm van de rand uitgevoerd.

De mogelijkheid van het dragen van een « fleece » is voorzien.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. Overgeslagen meet hij 8 cm op de rug. De punt van de kraag komt op 4,5 cm van de basis.

b) Voorpand en kraagomslag.

Het bovensteel van de mantelvoorpanden vormt een kraagomslag vanaf de tweede knoop. De kraagomslag vormt een driehoek, waarvan de afmetingen vermeld staan bij figuur 27. In de hoek van 90° van de linker kraagomslag bevindt zich een knoopsgat. De drie overige knoopsgaten bevinden zich in een gleuf, zodat ze onzichtbaar zijn. Iedere voorpand heeft een horizontaal ingezette zak, stadsmodel, met een klep van ± 18 cm breed en 7 cm hoog.

c) Rug.

De rug bestaat uit twee delen, samengevoegd door een midden-naad. De naad loopt uit op een split die 5 cm naar binnen loopt en 1/3de van de totale lengte van het kledingstuk bedraagt.

largeur de 8 cm. Le parement est cousu et coupé droit. La doublure intérieure, au bas des manches et sur une longueur de 8 cm, est de couleur rouge.

Sur la partie inférieure des manches, les caporaux, sergents, premiers sergents et sergents-majors portent des galons conformes aux figures 19 à 22.

Sur la manche droite, à hauteur de la poche de poitrine, est appliquée un triangle équilatéral de 4 cm de côté, pointe vers le bas. Ce triangle est confectionné en feutrine rouge pour le personnel professionnel et en feutrine bleu roi pour le personnel volontaire. Sur ce triangle, l'officier chef de service porte une couronne brodée en fil d'or (cfr. figure 23).

b) Boutons.

La vareuse comporte neuf boutons demi-bambés, en métal doré brillant pour les sapeurs pompiers, caporaux et sous-officiers, en métal doré mat pour les officiers.

Ces boutons sont frappés en relief de l'insigne I :

- 5 boutons de 21 mm ferment le devant;
- 2 boutons de 17 mm ferment les poches de hanche;
- 2 boutons à vis de 16 mm fixent les pattes d'épaules.

II. Tenue de cérémonie (cfr. figure 24).

Idem que la vareuse de la tenue de ville, mais en remplaçant les pattes d'épaules par des épaulières montées sur feutrine bleu foncé avec torsades :

- en or pour les officiers;
- en argent pour les adjudants et adjudicats chefs;
- striées noir et or pour les sous-officiers jusqu'au grade de sergeant-major;
- noires pour les autres grades.

B. Le pantalon.

Le pantalon est du même tissu que la vareuse, à deux poches obliques et une poche revolver, à double bordure pourvue d'une patte avec bouton à l'intérieur. Il est du type classique; le bas a une largeur de 24 à 27 cm suivant le cou-de-pied (27 cm maximum). Des passants équipent la ceinture du pantalon.

C. La gabardine imperméabilisée (cfr. figures 25 à 30).

La gabardine est confectionnée en pure laine peignée (fils retors en 2/56 fine côté avec envers satin).

Poids : 550/570 gr. au mètre en 150 cm. Nombre de fils de chaîne : 65/cm. Nombre de duites en trame : 25/cm.

Irrétrécessable et colorant garanti inaltérable.

La gabardine est de couleur bleu foncé, modèle demi-eintré avec 4 boutons.

Elle est constituée de 4 pans dont deux symétriques à l'avant et deux symétriques à l'arrière. Elle est entièrement doublée de satin de teinte assortie.

Elle tombe de 38 à 40 cm du sol (soit 4 à 8 cm en-dessous du genou).

Les coutures d'épaules, de côté et la couture centrale du dos sont piquées de cordon à 1 cm.

La possibilité du port d'un « fleece » est prévue.

a) Col.

Le col est formé extérieurement d'une seule pièce. Rabattu, il mesure 6 cm sur le dos. La pointe du col tombe à 4,5 cm de la base.

b) Devants et revers.

La partie supérieure des pans de devant de la gabardine forme le revers à partir du deuxième bouton. Le revers forme un triangle dont les dimensions sont indiquées à la figure 27. Dans l'angle de 90° du revers gauche est percée une boutonnierre. Les trois autres boutonnieres sont pratiquées sous rabat, de manière à être invisibles. Chaque devant est pourvu d'une poche avec fente horizontale, modèle ville, avec patte de ± 18 cm de large et 7 cm de hauteur.

c) Dos.

Le dos se compose de deux pièces, réunies par une couture centrale. La couture se termine par une fente verticale égale à 1/3 de la longueur totale du vêtement, avec 5 cm de croisement.

d) Schouderpassanten.

De regenmantel is voorzien van dubbele schouderpassanten waarop een zwarte corozo-knoop is bevestigd (cfr. figuur 28). Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium, waarvan de grote zijde uitloopt op een punt. Breedte : 4 cm aan de smalste breedte, 5 cm ter hoogte van het knoepsgat. De lengte van de smalste breedte tot de punt bedraagt 12 à 13 cm. Deze passanten worden dubbel op de schouder aangebracht door middel van een lits en van een knoop.

De graad en het kenteken I worden op zwart fluweel met rood stiksel aangebracht voor officieren, alles met gouddraad geborduurd (cfr. figuren 38 tot 43).

Voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen worden de schouderpassanten vervaardigd in donkerblauw fluweel met rood stiksel. De graad en kenteken I worden met zilverdraad geborduurd voor operadjudanten en adjudanten. Voor de onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor, de korporaals en de brandweermannen, wordt kenteken I in goudkleurig metaal uitgevoerd en de graad wordt door staafjes in stof aangeduid (cfr. figuren 31 tot 37).

e) Knopen.

Er zijn 4 corozo-knopen, waarvan de eerste op de achterzijde van de rechter kraagomslag aangebracht wordt. Twee knopen houden de schouderpassanten vast en twee knopen zijn op de mouwpassanten bevestigd.

f) Mouwen.

De mouwen zijn van het klassieke model zonder opslag. Op 7 cm van de mouwzaan komt een opzetje waarop een zwarte knoop is geplaatst (cfr. figuur 29). Dit opzetje is 4 cm breed en 12 cm lang. De basis ervan wordt in de mouwnaad vastgemaakt en in de punt wordt een knoepsgat voorzien. Het onderste gedeelte van de mouw is voorzien van een versterking vastgehouden door de stiksels en een stiksel dient op 5 cm van de rand op deze versterking geplaatst.

D. De mantel (cfr. figuren 44 tot 48). — Fakultatief.

De mantel, in donkerblauw laken van zuivere wol (600 à 700 gr.), heeft een zgn. « ridder » kraag en een rij van 4 half-platte goudkleurige knopen van 33 mm. Hij is half getailleerd. De benedenboord van de mantel reikt 35 tot 42 cm van de grond (d.i. 4 à 8 cm beneden de knie).

De mantel bestaat uit vier banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan en is volledig langs de binnenkant met satijn afgewerkt. De zij-, kraag- en schouderbanden, evenals het centrale stiksel van de rug, worden opengestreken.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. De afmetingen zijn deze die voor komen onder figuur 47. In iedere hoek draagt de kraag een ruitvormig schildplaatje, met kenteken I en met aanduiding van de graden en van hetzelfde type als datgene op de jekker (cfr. figuur 48).

b) Voorpand.

Op het rechter voorpand worden 4 knopen genaaid, op het linker voorpand worden 4 knoepsgaten aangebracht. Het eerste knoepsgat bevindt zich ter hoogte van de kraag, het vierde ter hoogte van de zakken.

c) Rug.

De rug heeft een half-getailleerde snit en bestaat uit twee delen samengevoegd door een middennaad. Deze naad loopt uit op een split die 1/3de is van de totale lengte van de mantel en die 4 cm naar binnen loopt.

d) Mouwen.

De mouwen zijn van het zgn. « ingezette » type en hebben geen opslag.

e) Zakken.

Het linker en rechter voorpand hebben elk een horizontaal ingezette zak (stadsmodel), omstikt, met omslag. Deze omslag is 7 cm hoog en 18 cm breed, de onderste hoeken van de omslag zijn licht afferond (cfr. figuur 46). De zak bevindt zich op 1 cm van de omslag. Deze standaardafmetingen variëren volgens de maat.

f) Knopen.

In de knopen, goudkleurig dof metaal voor de officieren, goudkleurig blinkend metaal voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen, wordt in reliëf kenteken I geslagen. Het zijn half-bolle knopen van 33 mm diameter.

d) Pattes d'épaules.

La gabardine est pourvue de doubles pattes d'épaules, munies d'un bouton corozo noir (cfr. figure 28). Elles sont en forme de trapèze allongé, le grand côté se termine en pointe. Largeur : 4 cm à la plus petite largeur, 5 cm à hauteur de la boutonnière. La longueur de la plus petite largeur jusqu'à la pointe est de 12 à 13 cm. Les pattes sont appliquées en double sur l'épaule au moyen d'une liche et d'un bouton.

Le grade et l'insigne I se portent sur des passants en velours noir passepoilé rouge pour les officiers, le tout étant brodé en or (cfr. figures 38 à 43).

Pour les sapeurs-pompiers, caporaux et sous-officiers, les passants d'épaules sont confectionnés en velours bleu foncé passepoilé rouge. Le grade et l'insigne I sont brodés argent pour les adjudants-chefs et les adjudants. Pour les sous-officiers jusqu'au grade de sergeant-major, les caporaux et les sapeurs-pompiers, l'insigne I est en métal doré, et les grades sont indiqués par des galons en tissu (cfr. figures 31 à 37).

e) Boutons.

Il y a quatre boutons corozo, dont le premier est appliqué sur l'arrière du revers droit du col. Deux boutons attachent les pattes d'épaules et deux boutons sur les pattes de manches.

f) Manches.

Les manches sont de modèle classique sans parement. A 7 cm du bas des manches est fixée une patte garnie d'un bouton noir (cfr. figure 29). La patte est large de 4 cm et longue de 12 cm; elle est fixée dans la couture de la manche et pourvue d'une boutonnière à l'extrémité. Le bas des manches comporte un renfort tenu sur les coutures et un rempli au bas de 5 cm doit être placé tout le tour sur ce renfort.

D. Le manteau (cfr. figures 44 à 48). — Facultatif.

Le manteau, en drap bleu pure laine (600 à 700 gr.), est à col dit « chevalier » et à une rangée de 4 boutons dorés, demi-grelot, de 33 mm. Il est de coupe demi-cintrée. Le bas du manteau arrive entre 35 et 42 cm du sol (soit 4 à 8 cm en dessous du genou).

Le manteau est constitué de quatre pans dont deux symétriques à l'avant et deux symétriques à l'arrière et est entièrement doublé de satin. Les coutures de côté, de col, d'épaules et la couture centrale du dos sont repassées ouvertes.

a) Col.

Le col est formé extérieurement d'une seule pièce. Les dimensions sont celles reprises à la figure 47. Le col porte dans chaque angle un écusson en forme de losange, avec l'insigne I et l'indication des grades, de même type que l'écusson apposé sur la vareuse (cfr. figure 48).

b) Devant.

Sur le devant droit se cousent 4 boutons, sur le devant gauche sont pratiquées 4 boutonnières, la première étant située à hauteur du col, la quatrième venant à hauteur des poches.

c) Dos.

Le dos est de coupe demi-cintrée et se compose de deux pièces réunies par une couture centrale. Dans le prolongement de cette couture est pratiquée une fente égale à 1/3 de la longueur du vêtement, avec 4 cm de croisure.

d) Manches.

Les manches sont dites « rapportées » et ne comportent pas de parement.

e) Poches.

Les pans gauche et droit du devant sont pourvus de poches droites avec fente (modèle ville) passepoilées avec patte. Cette patte a 7 cm de hauteur et 18 cm de largeur, les angles inférieurs de la patte étant légèrement arrondis (cfr. figure 46). La poche se trouve à 1 cm de la patte. Les dimensions types reprises ci-dessus peuvent varier avec la taille.

f) Boutons.

Les boutons, en métal doré mat pour les officiers, en métal doré brillant pour les sous-officiers, caporaux et sapeurs-pompiers, sont frappés en relief de l'insigne I. Ce sont des boutons demi-bombés de 33 mm de diamètre.

E. De pet (cfr. figuur 49).

De pet is van het type « piloot burgerluchtvaart » en is gemaakt uit donkerblauwe stof (serge of gabardine).

Op de voorzijde staat het kenteken II in koperkleurig metaal op zwarte vilt, uitgezonderd voor de officieren, opperadjudanten en adjudanten waar het kenteken II in gouddraad is uitgevoerd.

De klep is overtrokken met dezelfde donkerblauwe stof als de rest van de pet voor de officieren, opperadjudanten en adjudanten en bestaat uit zwarte wasdoek of uit zwart gevormd leder voor de andere graden.

Deze klep heeft een afgeronde vorm en bovenaan bevindt zich een stormband. Deze stormband wordt langs de zijkanten door twee platte knopen vastgehecht. Deze knopen zijn in goudkleurig metaal voor de officieren, in goudkleurig blinkend metaal voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen. Op deze knopen met een diameter van 12 mm wordt het kenteken I aangebracht.

Varianten voor bepaalde graden :

— Luitenant-kolonel (cfr. figuur 50) :

Kenteken II wordt in gouddraad op zwarte achtergrond geborduurd. De stormband is in goudkleurig touw. De klep heeft één enkele rij eikenbladeren in gouddraad geborduurd. Een gouden touw loopt volledig langs de onderste rand.

— Majoor (cfr. figuur 51) :

Idem als voor luitenant-kolonel, behalve de klep die een rand van 10 mm gouddraad heeft. Een gouden touw loopt volledig langs de onderste rand.

— De andere officieren : de stormband is een gouden touw.

— De opperadjudanten en de adjudanten : de stormband is een zilveren touw.

— De andere onderofficieren en korporaals : de stormband is een gemenigd gouden en zwart touw.

— De brandweermannen : de stormband is een zwart touw.

F. Het hemd, de das.**1. Het hemd.**

Het hemd is van het militaire type met borstzakken en schouderbanden, van lichtblauwe kleur, met vaste boord en dubbele of enkele manchetten voor het stadstenuie.

Het hemd is van witte kleur bij het ceremonieel tenue. De officieren mogen eveneens een hemd van witte kleur dragen bij het stadstenuie.

In de zomerperiode, wanneer de jekker van het uniform wordt uitgetrokken, worden de graden en kenteken I op de schouderpassanten gedragen die van hetzelfde type zijn als deze beschreven voor de regenmantel (cfr. figuren 31 tot 43).

2. De das.

De das is vervaardigd van donkerblauwe stof voor het stadstenuie, van zwarte stof voor het ceremonieel tenue.

G. De handschoenen.

De handschoenen zijn van zwart leder gedragen met het stadstenuie. Ze zijn van wit leder of witte stof gedragen met het ceremonieel tenue.

H. De schoenen.

Het schoeisel is steeds in zwart leder. De schoenen zijn steeds van een klassiek model.

I. De stofkwaliteit.

De kledingstukken worden vervaardigd uit de stofkwaliteit en in de kleur waarvan de stalen op het departement van Binnenlandse Zaken, Directie van de Brandweerdiensten, te bezichtigen zijn.

Mij bekend om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 2 april 1980.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

E. La casquette (cfr. figure 49).

La casquette est du modèle « pilote d'aviation civile ». Elle est confectionnée en tissu bleu foncé (serge ou gabardine).

Elle est ornée sur le devant de l'insigne II en métal cuivré sur feutrine noire, sauf pour les officiers, adjudants-chefs et adjudants dont l'insigne II est brodé en fil d'or.

La visière est recouverte du même tissu bleu foncé que le reste de la casquette pour les officiers, adjudants-chefs et adjudants, de toile cirée ou de cuir verni noir pour les autres grades.

Elle est de forme arrondie et surmontée d'une jugulaire. Cette jugulaire est fixée sur les côtés par deux boutons plats en métal doré mat pour les officiers et en métal doré brillant pour les sous-officiers, caporaux et sapeurs-pompiers; les boutons, de 12 mm de diamètre, sont frappés de l'insigne I.

Variantes pour certains grades :

— Lieutenant-colonel (cfr. figure 50) :

L'insigne II est brodé en fil d'or sur fond noir. La jugulaire est un cordon d'or. La visière est ornée d'une simple rangée de feuilles de chêne brodées en or. Un cordon or sur tout le pourtour du bord inférieur.

— Major (cfr. figure 51) :

Idem que pour le lieutenant-colonel, sauf la visière qui comporte un parement de 10 mm de fil d'or. Un cordon or sur tout le pourtour du bord inférieur.

— Autres officiers : la jugulaire est un cordon d'or.

— Adjudants-chefs et adjudants : la jugulaire est un cordon d'argent.

— Autres sous-officiers et caporaux : la Jugulaire est de teinte mixte noir et or.

— Sapeurs-pompiers : la jugulaire est un cordon de teinte noire.

F. La chemise, la cravate.**I. La chemise.**

La chemise est du type militaire, avec poches de poitrine et épaulettes, de couleur bleu pâle, à col attaché et à doubles ou simples manchettes pour la tenue de ville.

La chemise est de teinte blanche avec la tenue de cérémonie. Les officiers peuvent également porter une chemise de teinte blanche avec la tenue de ville.

Pendant la période d'été, quand la vareuse de l'uniforme est enlevée, les grades et l'insigne I se portent sur des passants d'épaules du même type que ceux décris pour la gabardine (cfr. figures 31 à 42).

2. La cravate.

La cravate est en tissu bleu foncé pour la tenue de ville, en tissu noir pour la tenue de cérémonie.

G. Les gants.

Les gants sont en cuir de teinte noire pour la tenue de ville. Ils sont en cuir blanc ou en tissu blanc pour la tenue de cérémonie.

H. Les chaussures.

Les chaussures sont invariablement en cuir noir. Elles sont toujours d'un modèle classique.

I. Qualité du tissu.

Les vêtements sont confectionnés dans la qualité de tissu et dans la couleur dont des échantillons peuvent être consultés au Ministère de l'Intérieur, Direction des services d'incendie.

Vu pour être annexé à l'arrêté ministériel du 2 avril 1980.

Le Ministre de l'Intérieur,

Bijlage II

Beschrijving van het uitgaanstenue voor vrouwelijke personeelsleden

De kledingsstukken worden vervaardigd in donkerblauwe stof. De knopen zijn goudkleurig dof of blinkend, half-bal of half-plat met het kenteken van de brandweer erop.

A. De jekker of uniformjas (cfr. figuren 52 tot 59).

I. Gewoon of stadstenue.

De jekker is vervaardigd uit laken van het type whipeord 45/55 en is voorzien van kraag en kraagomslag met schildplaatjes. Het is een lang model, getailleerd, reikt tot 1 cm beneden de dijplanken. De gemiddelde lengte onder de taillielijn wordt aangepast naargelang de lichaamsbouw. Het model heeft getailleerde voorpannen en een midden rugsplit. De jekker sluit met een rij van 4 knopen, die verder gedefinieerd worden. Hij heeft één borstzak (stadsmode), links boven geplaatst en zonder omslag en twee ingewerkte zijzakken (stadsmode) met omslag en knoopsgat.

a) Kraag en kraagomslag.

De kraag is tweestuks : de bovenkraag en onderkraag.

De onderkraag is 3 à 3,5 cm hoog, volgens de hoogte van de hals, het ligstuk is 4 à 4,5 cm hoog.

De bovenkraag bedekt de onderkraag.

De maten van de kraagomslag zijn aangeduid in figuur 8. De aldus opgegeven maten gelden slechts voor de standaardmodellen; ze kunnen verschillen naargelang de lichaamsomvang. De hoogte van de kraagomslag mag echter niet gewijzigd worden.

b) Rug (cfr. figuur 52).

De rug heeft een getailleerde snit en bestaat uit twee delen, samengevoegd door een middennaad, die ± 10 cm beneden de taillielijn reikt. Die naad loopt uit op een split tot onderaan de jas, met dien verstande dat het linker gedeelte over het rechter gedeelte loopt en dit laatste gedeelte zo 4 cm naar binnen loopt.

c) Voorpand (cfr. figuur 53).

Op het linker voorpand komen de vier knopen, in het rechter voorpand komen de vier afgeboorde knoopsgaten. Het eerste knoopsgat ligt aan de punt van de kraagomslag, derwijze dat deze punt in de richting van de oksels op een denkbeeldige ideale horizontale lijn ligt. Het vierde knoopsgat bevindt zich op de hoogte van de zijzakken.

d) Zakken.

Het linkervoorpand is voorzien van een borstzak en zijzak. Het rechter voorpand is slechts voorzien van een zijzak.

1. De borstzak (cfr. figuur 54).

Een schuin ingezette zak (stadsmode) is aangebracht op het linker voorpand. De zak daalt zwaartwaarts naar de knoopsgaten toe en is 9 cm breed.

Aan de bovenkant wordt een band van 2,5 cm afgezet, zonder knoop. Deze band wordt iets wat hoger dan het eerste knoopsgat van de jekker aangebracht.

Op de borstzak wordt een metalen kenteken met erop het wapenschild van de gemeente of van de agglomeratie of wat dit vervangt, aangebracht, met vermelding van de naam van deze in de aldaar officieel te gebruiken taal of talen. Dit kenteken wordt ofwel opgespeld, ofwel vastgehecht op een plaatje van donkerblauwe vilt.

2. De zijzakken (cfr. figuur 55).

Stadsmode met omslag en knoopsgat. De omslag wordt juist onder de taillielijn geplaatst. Deze omslag is 6 cm hoog en 14 cm breed in het hoogste gedeelte en 15 cm breed in het laagste gedeelte, van dit laagste gedeelte zijn de hoeken licht afgerond. Op 1 cm boven de rand van de klep, in de middellijn van de zak, komt een rechtstaand knoopsgat. Het is een horizontaal geplaatste, ingezette zak van 13 cm breedte; de zak heeft een beugelknoop van 17 mm diameter. Deze standaardafmetingen variëren volgens de maat.

e) Schouderpassanten (cfr. figuur 56).

De schouderpassanten zijn van dezelfde stof en kleur als de jekker. Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium. De kleine zijde loopt uit op een punt. Breedte : 50 mm aan de basis en 35 mm ter hoogte van de knoop. Lengte : 90 à 110 mm.

Een opvijsbare knoop van 17 mm is op 2 cm van de punt in de lengteas aangebracht.

Annexe II

Description de la tenue de sortie pour le personnel féminin

Les vêtements sont confectionnés en tissu bleu foncé. Les boutons sont dorés mats ou brillants demi-bombés ou demi-grelots, frappés de l'insigne du service d'incendie.

A. La vareuse (cfr. figures 53 à 59).

I. Tenue ordinaire ou de ville.

La vareuse est confectionnée en drap de type whipcord 45/55. Elle est à col et revers avec écossais. Elle est du modèle long, cintré, s'arrêtant à 1 cm sous les plis fessiers. La longueur moyenne sous la ligne de taille est adaptée suivant la corpulence. Le modèle est à devants taillés, fente milieu dos. La vareuse se ferme au moyen de 4 boutons définis ci-après. Elle est pourvue d'une poche de poitrine sans patte (modèle ville) du côté gauche et de deux poches de hanche avec fente (modèle ville) avec patte et boutonnière.

a) Col et revers.

Le col se compose de deux pièces : le dessus et le dessous. Ce dernier a un pied d'une hauteur de 3 à 3,5 cm suivant la hauteur du cou, et un tombant de 4 à 4,5 cm de haut.

Le dessus recouvre le dessous.

Le revers a les dimensions indiquées à la figure 8. Les dimensions ainsi données ne sont que des indications pour modèles types. Elles peuvent varier suivant la corpulence de chacun. Cependant la hauteur du revers ne peut être modifiée.

b) Dos (cfr. figure 52).

Le dos est de coupe cintrée et se compose de deux pièces réunies par une couture centrale jusqu'à ± 10 cm sous la ligne de taille. Dans le prolongement de cette couture est pratiquée une fente allant jusqu'au bas du vêtement, la pièce gauche du dos recouvrant alors la pièce droite laquelle déborde vers l'intérieur de 4 cm.

c) Devant (cfr. figure 53).

Sur le devant gauche se cousent les quatre boutons; sur le devant droit sont pratiquées les quatre boutonnières passepoilées, la première à la pointe du revers, cette pointe étant située sur une ligne idéale horizontale partant de la naissance des sous-bras, la quatrième venant à hauteur des poches de hanche.

d) Poches.

Le pan gauche de devant est pourvu d'une poche de poitrine et d'une poche de hanche. Le pan droit ne comporte qu'une poche de hanche.

1. La poche de poitrine (cfr. figure 54).

Une poche avec fente oblique sur le devant gauche (modèle ville). La poche est inclinée vers les boutonnières. Elle a une largeur de 9 cm.

Du côté supérieur, elle est bordée d'un passement de 2,5 cm de largeur, sans bouton. Ce passement est cousu légèrement plus haut que la première boutonnière de la vareuse.

Sur la poche de poitrine est apposé un insigne en métal représentant les armoires de la commune ou de l'agglomération, ou ce qui en tient lieu, avec mention du nom de celle-ci dans la ou les langues officiellement usitées à cet endroit. Cet insigne est soit épingle, soit fixé sur un écusson de feutrine bleu foncé.

2. Les poches de hanche (cfr. figure 55).

Modèle ville avec patte et boutonnière. La patte est appliquée juste sous la ligne de taille. Elle a 6 cm de haut et 14 cm de large à la partie supérieure et 15 cm à la partie inférieure, laquelle est légèrement arrondie aux angles. A 1 cm au-dessus de ce bord, dans la ligne médiane de la poche, est percée verticalement une boutonnière. Il s'agit d'une poche avec fente placée horizontalement, d'une largeur de 13 cm; elle porte un bouton grelot de 17 mm de diamètre. Les dimensions types ci-dessus varient avec la taille.

e) Pattes d'épaules (cfr. figure 56).

Les pattes d'épaules sont de même tissu et de même couleur que la vareuse. Elles ont la forme d'un trapèze allongé. Le petit côté se termine par une pointe. Largeur : 50 mm à la base et 35 mm à la hauteur du bouton. Longueur : 90 à 110 mm.

Un bouton à vis de 17 mm est placé à 2 cm de la pointe, dans le sens médian de la longueur.

De schouderpassanten zijn afneembaar en van stevige kwaliteit. De binnenkant van de schouderpassant is met een strook van zwart leder afgewerkt, waarvan het vrije uiteinde doorboord is om de vijsknoop door te laten. Op de schouder van het kleedstuk, worden twee passanten in laken aangebracht om de schouderpassant op te bevestigen. De passant zelf heeft een gat met vijsdraad om de bevestiging van de vijsknoop mogelijk te maken.

f) Schildplaatjes (cfr. figuur 58).

Kenteken I wordt op schildplaatjes in zwart fluweel voor officieren, opperadjudanten en adjudanten en in donkerblauwe vilt voor onderofficieren, korporaals en brandweermannen, aangebracht.

Het schildplaatje is langs de naad van de kraag aangebracht (cfr. figuur 53).

De schildplaatjes eindigen op een punt waarvan de kleine binen zijde parallel loopt met de kraagspleet. De hoogte van het schildplaatje van de voet tot de punt bedraagt ongeveer 6 cm en kan verschillen naargelang de graad. De breedte van de voet bedraagt 4 cm (cfr. figuur 57).

Kenteken I wordt uitgevoerd in :

- goudkleurig metaal voor de brandweermannen, korporaals en onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor;
- zilverkleurig borduursel voor adjudanten en opperadjudanten;
- goudkleurig borduursel voor officieren.

Het gelied van het schildplaatje moet stijf gehouden worden (plastieken onderzijde). Een ronde omlijsting steekt 2 mm uit langs de twee zijden een verlengde accolade vormend. De graadlijnen zijn dezelfde als deze gangbaar bij het leger. De graad wordt op de jekker en op de mantel door sterren met zes punten aangeduid, met gouddraad geborduurd voor de officieren, met zilverdraad voor de adjudanten en de opperadjudanten, en dit met de volgende afmetingen : grote diameter 15 mm, kleine diameter 10 mm (cfr. figuren 11 tot 18).

g) Mouwen (cfr. figuur 59).

De mouwen bestaan uit twee stukken, het bovenste en het onderste deel. De mouwen zijn voorzien van horizontale opslagen, die een breedte van 8 cm hebben. Deze opslag wordt recht gesneden en gemald. De binnenvoering op het einde van de mouw en over een lengte van 8 cm is rood.

Op het onderste gedeelte van de mouw, dragen de korporaals, sergeanten, eerste sergeanten en sergeanten-majoor strijfsjes overeenkomstig de figuren 19 tot 22.

Ter hoogte van de borstzak wordt op de rechter mouw een omgekeerde gelijkzijdige driehoek van 4 cm zijde aangebracht. Deze driehoek wordt in rode vilt uitgevoerd voor het beroeps personeel en in koningsblauwe vilt voor het vrijwilligerspersoneel. Op deze driehoek wordt voor de dienstchefs een in gouddraad geborduurde kroon aangebracht.

h) Knopen.

De jekker heeft acht half bolvormige knopen : goudkleurig blinkend voor de brandweermannen, korporaals en onderofficieren, goudkleurig dof metaal voor de officieren.

In deze knopen wordt in reliëf kenteken I geslagen :

- 4 knopen van 21 mm voor het dichtmaken van de jekker;
- 2 knopen van 17 mm voor het dichtmaken van de zijzakken;
- 2 vijsknopen van 16 mm voor het bevestigen van de schouderpassanten.

II. Ceremonieel tenue (cfr. figuur 24).

Idem als de jekker van het stadstenu, doch met vervanging van de schouderpassanten door schouderstukken op donkerblauwe vilt met gedraaide vlechten :

- in gouddraad voor de officieren;
- in zilverdraad : voor de adjudanten en de opperadjudanten;
- in gedraaide zwarte en gouddraad : voor de onderofficieren, tot de graad van sergeant-majoor;
- in zwarte draden voor de overige graden.

B. De rok.

De rok is in dezelfde stof als de jekker. Er zijn twee zakken in het stiksel van de tailband voorzien (opening 11 cm). De rok heeft twee springplooien vooraan. De naden boven de springplooien worden overstikt. De rok loopt onderaan lichtjes uit. De rok komt juist tot onder de knie.

Les pattes d'épaules sont amovibles et de consistance rigide. La face intérieure de la patte est garnie d'une languette en cuir noir dont l'extrémité libre est trouée pour recevoir le bouton à vis. Sur l'épaule du vêtement, deux passants en drap sont cousus pour fixer la patte d'épaule. La patte elle-même comporte un trou avec rivet, permettant le passage du bouton à vis.

f) Ecussons (cfr. figuur 58).

L'insigne I est apposé sur un feuillon en velours noir pour les officiers, adjudants-chefs et adjudants, en feutrine bleu foncé pour les sous-officiers, caporaux et sapeurs-pompiers.

L'écusson est appliquée sur le col le long de la couture de celui-ci (cfr. figure 53).

Les écussions se terminent en pointe, le petit côté intérieur de la pointe étant parallèle à la cassure du col. La hauteur de l'écusson, de la base à la pointe, est d'environ 6 cm. La hauteur peut varier suivant le grade. La largeur de la base est de 4 cm (cfr. figure 57).

L'insigne I est en :

- métal doré pour les sapeurs-pompiers, caporaux et sous-officiers jusqu'au grade de sergent-major;
- brodé en filigrane d'argent pour les adjudants et adjudants-chefs;
- brodé en filigrane d'or pour les officiers.

L'ensemble de l'écusson sera maintenu rigide (plastique dessous).

Un passepoil rouge déborde de 2 mm le long des deux côtés formant accolade allongée.

Les insignes des grades sont conformes à ceux en usage à l'armée. Le grade est indiqué sur la vareuse et le manteau par des étoiles à six rayons, brodées au fil d'or pour les officiers, en fil d'argent pour les adjudants et adjudants-chefs, et ayant les dimensions suivantes : grand diamètre 15 mm, petit diamètre 10 mm (cfr. figures 11 à 18).

g) Manches (cfr. figuur 59).

Les manches sont composées de deux pièces : le dessus et le dessous. Elles comportent un parement horizontal, ayant une largeur de 8 cm. Le parement est cousu et coupé droit. La doublure intérieure, au bas des manches et sur une longueur de 3 cm, est de couleur rouge.

Sur la partie inférieure des manches, les caporaux, sergents, premiers sergents et sergents-majors portent des galons conformes aux figures 19 à 22.

Sur la manche droite, à hauteur de la poche de poitrine, est appliquée un triangle équilatéral de 4 cm de côté, pointe vers le bas. Ce triangle est confectionné en feutrine rouge pour le personnel professionnel et en feutrine bleu roi pour le personnel volontaire. Sur ce triangle, l'officier chef de service porte une couronne brodée en fil d'or.

h) Boutons.

La vareuse comporte huit boutons demi-bombés, en métal doré brillant pour les sapeurs-pompiers, caporaux et sous-officiers, en métal doré mat pour les officiers.

Ces boutons sont frappés en relief de l'insigne I :

- 4 boutons de 21 mm ferment le devant;
- 2 boutons de 17 mm ferment les poches de hanche;
- 2 boutons à vis de 16 mm fixent les pattes d'épaules.

II. Tenue de cérémonie (cfr. figuur 24).

Idem que la vareuse de la tenue de ville, mais en remplaçant les pattes d'épaules par des épaulières montées sur feutrine bleu foncé avec torsades :

- en or pour les officiers;
- en argent pour les adjudants et adjudants-chefs;
- striées noir et or pour les sous-officiers jusqu'au grade de sergeant-major;
- noires pour les autres grades.

B. La jupe.

La jupe est du même tissu que la vareuse. Deux poches sont prévues dans le rempli de la ceinture (ouverture de 11 cm). La jupe a deux plis creux devant. Les coutures au-dessus des plis couchés sont repiquées. La jupe est légèrement évasée vers le bas; elle tombe juste en-dessous du genou.

C. De mantel in regenwerende stof.

De regenmantel wordt uitgevoerd in zuiver gekamde scheerwol (gewijnd garen in 2/56 fijne draad met satijnen binnenkant). Gewicht : 550/570 gr. per meter bij 150 cm. Aantal inslagen per schutdraad : 25/cm. Aantal scheerdraden : 65/cm. Niet-krimpend, kleurhoudend.

De mantel is van donkerblauwe kleur, getailleerd model met 4 knopen. De mantel bestaat uit 4 banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan. Hij is volledig langs de binnenkant afgewerkt met satijn van een bijpassende kleur.

De regenmantel komt tot 38 à 40 cm van de grond (d.i. 8 à 10 cm onder de knie.) De schouder-, zij- en centrale stiksels worden op 1 cm van de rand uitgevoerd. De mogelijkheid voor het dragen van een « fleece » is voorzien.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. Overgeslagen meet hij 6 cm op de rug. De punt van de kraag komt op 4,5 cm van de basis.

b) Voorpand en kraagomslag.

Het bovendeel van de mantelvoorpanden vormt een kraagomslag vanaf de tweede knoop. In de hoek van 90° van de rechterkraagomslag bevindt zich een knoopsgat. Ieder voorpand heeft een ingezette zak, ingewerkt in de naad.

c) Rug.

De rug bestaat uit twee delen, samengevoegd door een middennaad. De naad loopt uit op een split die 4 cm naar binnen loopt en 1/3de van de totale lengte van het kledingstuk bedraagt.

d) Schouderpassanten.

De regenmantel is voorzien van dubbele schouderpassanten waarop een zwarte corozo-knoop is bevestigd (cfr. figuur 28). Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium, waarvan de grote zijde uitloopt op een punt. Breedte : 40 mm aan de smalste breedte, 50 mm ter hoogte van het knoopsgat. De lengte van de smalste breedte tot de punt bedraagt 9 à 11 cm. Deze passanten worden dubbel op de schouder aangebracht door middel van een lits en van een knoop.

De graad en het kenteken I worden op zwart fluweel met rood stiksel aangebracht voor officieren, alles met gouddraad geborduurd (cfr. figuren 38 tot 43).

Voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen worden de schouderpassanten vervaardigd in donkerblauw fluweel met rood stiksel. De graad en kenteken I worden met zilverdraad geborduurd voor operadjudenten en adjudanten. Voor de onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor, de korporaals en de brandweermannen, wordt kenteken I in goudkleurig metaal uitgevoerd en de graad wordt door staafjes in stof aangeduid (cfr. figuren 31 tot 37).

e) Knopen.

Er zijn 4 corozo-knopen, waarvan de eerste op de achterzijde van de linker kraagomslag aangebracht wordt. Twee knopen houden de schouderpassanten vast en twee knopen zijn op de mouwpassanten bevestigd.

f) Mouwen.

De mouwen zijn van het klassiek model zonder opslag. Op 7 cm van de mouwzoom komt een opzetje waarop een zwarte knoop is geplaatst (cfr. figuur 29). Dit opzetje is 4 cm breed en 12 cm lang. De basis ervan wordt in de mouwnaad vastgemaakt en in de punt wordt een knoopsgat voorzien. Het onderste gedeelte van de mouw is voorzien van een versterking vastgehouden door de stiksels en een stiksel dient op 5 cm van de rand op deze versterking geplaatst.

D. De mantel-Fakultatief.

De mantel, in donkerblauw laken van zuivere wol (600 à 700 gr), heeft een zgn. « ridder » kraag en een rij van 3 halfplatte goudkleurige knopen van 33 mm. Hij is getailleerd. De benedenboord van de mantel reikt tot ongeveer 40 cm van de grond (d.i. 8 à 10 cm beneden de knie).

De mantel bestaat uit vier banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan en is volledig langs de binnenkant met satijn afgewerkt. De zij-, kraag- en schouderbanden, evenals het centrale stiksel van de rug worden opengestreken.

C. La gabardine imperméabilisée.

La gabardine est confectionnée en pure laine peignée (fils-retors en 2/56 fine côté avec envers satin). Poids : 550/570 gr au mètre en 150 cm. Nombre de duites en trame : 25/cm. Nombre de fils de chaîne : 65/cm. Irrétractable et colorant garanti inaltérable.

La gabardine est de couleur bleu foncé, modèle cintré avec 4 boutons. Elle est constituée de 4 pans dont deux symétriques à l'avant et deux symétriques à l'arrière. Elle est entièrement doublée de satin de teinte assortie.

Elle tombe de 38 à 40 cm du sol (soit 8 à 10 cm en-dessous du genou). Les coutures d'épaules, de côté et la couture centrale du dos sont piquées de cordon à 1 cm. La possibilité du port d'un « fleece » est prévue.

a) Col.

Le col est formé extérieurement d'une seule pièce. Rabattu, il mesure 6 cm sur le dos. La pointe du col tombe à 4,5 cm de la base.

b) Devants et revers.

La partie supérieure des pans de devant de la gabardine forme le revers à partir du deuxième bouton. Dans l'angle de 90° du revers droit est percée une boutonnière. Chaque devant est pourvu d'une poche avec fente dans la piqûre.

c) Dos.

Le dos se compose de deux pièces réunies par une couture centrale. La couture se termine par une fente verticale égale à 1/3 de la longueur totale du vêtement, avec 4 cm de croisement.

d) Pattes d'épaules.

La gabardine est pourvue de doubles pattes d'épaules, munies d'un bouton corozo noir (cfr. figure 28). Elles sont en forme de trapèze allongé; le grand côté se termine en pointe. Largeur : 40 mm à la plus petite largeur, 50 mm à hauteur de la boutonnière. La longueur de la plus petite largeur jusqu'à la pointe est de 10 à 11 cm. Les pattes sont appliquées en double sur l'épaule au moyen d'une liche et d'un bouton.

Le grade et l'insigne I se portent sur des passants en velours noir passepoilé rouge pour les officiers, le tout étant brodé en or (cfr. figures 38 à 43).

Pour les sapeurs-pompiers, caporaux et sous-officiers, les passants d'épaules sont confectionnés en velours bleu foncé passepoilé rouge. Le grade et l'insigne I sont brodés argent pour les adjudants-chefs et les adjudants. Pour les sous-officiers jusqu'au grade de sergeant-major, les caporaux et les sapeurs-pompiers, l'insigne I est en métal doré, et les grades sont indiqués par des galons en tissu (cfr. figures 31 à 37).

e) Boutons.

Il y a quatre boutons corozo, dont le premier est appliqué sur l'arrière du revers gauche du col. Deux boutons attachent les pattes d'épaules et deux boutons sur les pattes de manches.

f) Manches.

Les manches sont de modèle classique sans parement. À 7 cm du bas des manches est fixée une patte garnie d'un bouton noir (cfr. figure 29). La patte est large de 4 cm et longue de 12 cm; elle est fixée dans la couture de la manche et pourvue d'une boutonnière à l'extrémité. Le bas des manches comporte un renfort tenu sur les coutures et un rempli au bas de 5 cm doit être placé tout le tour sur ce renfort.

D. Le manteau (facultatif).

Le manteau en drap bleu pure laine (600 à 700 gr), est à col dit « chevalier » et a une rangée de 3 boutons dorés, demi-grelot, de 33 mm. Il est de coupe cintrée. Le bas du manteau arrive à environ 40 cm du sol (soit 8 à 10 cm en-dessous du genou).

Le manteau est constitué de quatre pans dont deux symétriques à l'avant et deux symétriques à l'arrière et est entièrement doublé de satin. Les coutures de côté, de col, d'épaules et la couture centrale du dos sont repassées ouvertes.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. De afmetingen zijn deze die voorkomen onder figuur 47. In iedere hoek draagt de kraag een ruitvormig schildplaatje, met kenteken I en met aanduiding van de graden en van hetzelfde type als datgene op de jekker (cfr. figuur 48).

b) Voorpand.

Op het linker voorpand worden 3 knopen genaaid, op het rechter voorpand worden 3 knoopsgaten aangebracht. Het eerste knoopsgat bevindt zich ter hoogte van de kraag, het derde ter hoogte van de zakken.

c) Rug.

De rug heeft een gedetailleerde snit en bestaat uit twee delen samengevoegd door een middennaad. Deze naad loopt uit op een split die 1/3de is van de totale lengte van de mantel en die 4 cm naar binnen loopt.

d) Mouwen.

De mouwen zijn van het zgn. « ingezette » type en hebben geen opslag.

e) Zakken.

Ieder voorpand heeft een ingezette zak, ingewerkt in de naad.

f) Knopen.

In de knopen, goudkleurig dof metaal voor de officieren, goudkleurig blinkend metaal voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen, wordt in reliëf kenteken I geslagen. Het zijn halfbolle knopen van 33 mm diameter.

E. Het hoofddeksel (cfr. figuur 60).

Het hoofddeksel bestaat in een stoffen hoed, « marine » model, uitgevoerd in serge of gabardine van dezelfde kleur als het uniform. De randen zijn aan beide zijden opgeslagen, ze komen ter hoogte van de zoom van het overtrek. Voor en achter zijn de randen plat, met een klein omgeslagen hoordje. Het hoofddeksel is volledig gemaakt uit donkerblauwe stof en is voorzien van een afneembaar overtrek in dezelfde stof en kleur. De zumen van het overtrek schuiven onder een rouw, die aan beide zijden van de hood tot dat doel is voorzien.

Het kenteken II in gouddraad uitgevoerd voor officieren, opperadjudanten en adjudanten en in koperkleurig metaal voor de onderofficieren en de brandweermannen, wordt op een kussentje in zwarte vilt uitgevoerd, zodat het mogelijk is het overtrek achter het kenteken-steuntje te schuiven.

F. De overhemdblouse.

De overhemdblouse is wit of lichtblauw, gesloten of open halsboord met lange punten, dubbele of enkele manchetten en van een half-gedetailleerde snit.

G. De das of sjaal.

De overhemdblouse wordt met een zwarte of donkerblauwe das, of met een geknoopte sjaal van donkerblauwe kleur gedragen.

H. De kousen.

Klassiek model, eenvoudig.

I. De schoenen, laarzen.

De schoenen zijn van zwart leder, model « mocassin », met middelmataf hakken. De laarzen zijn van zwart leder, klassiek model, met middelmataf hakken.

J. De handschoenen.

De handschoenen zijn van zwart leder gedaagd met het stads-tenu. Ze zijn van wit leder of witte stof gedragen met het ceremonieel tenu.

K. De stofkwaliteit.

De kledingstukken worden vervaardigd uit de stofkwaliteit en in de kleur waarvan de stalen op het departement van Binnenlandse Zaken, Directie van de Brandweerdiensten, te bezichtigen zijn.

Mij bekend om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 2 april 1980.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

a) Col.

Le col est formé extérieurement d'une seule pièce. Les dimensions sont celles reprises à la figure 47. Le col porte dans chaque angle un écusson en forme de losange, avec l'insigne I et l'indication des grades, de même type que l'écusson apposé sur la vareuse (cfr. figure 48).

b) Devant.

Sur le devant gauche se cousent 3 boutons, sur le devant droit sont pratiquées 3 boutonnières, la première étant située à hauteur du col, la troisième venant à hauteur des poches.

c) Dos.

Le dos est de coupe cintrée et se compose de deux pièces réunies par une couture centrale. Dans le prolongement de cette couture est pratiquée une fente égale à 1/3 de la longueur du vêtement, avec 4 cm de croisement.

d) Manches.

Les manches sont dites « rapportées » et ne comportent pas de parement.

e) Poches.

Chaque pan de devant est muni d'une poche avec fente dans la poignée.

f) Boutons.

Les boutons, en métal doré mat pour les officiers, en métal doré brillant pour les sous-officiers, caporaux et sapeurs-pompiers, sont frappés en relief de l'insigne I. Ce sont des boutons démibombés de 33 mm de diamètre.

E. La coiffure (cfr. figure 60).

La coiffure est constituée par un chapeau en étoffe, modèle « marine », exécuté en serge ou gabardine de même couleur que l'uniforme. Les bords sont relevés sur les côtés, les bords arrivent à la hauteur du bord inférieur de la coiffe. Les bords avant et arrière sont plats avec petit bord relevé. La coiffure est entièrement en étoffe bleu foncé et est pourvue d'une coiffe amovible en même étoffe et couleur, laquelle se glisse par les bords inférieurs sous le repli prévu à cet effet dans les côtés latéraux du chapeau.

L'insigne II en filigrane d'or pour les officiers, les adjudants-chefs et les adjudants et en métal cuivré pour les sous-officiers et les sapeurs-pompiers est appliqué sur un coussinet en feutre noir, de telle façon qu'il soit possible de glisser la coiffe derrière le support de l'insigne.

F. La chemise.

Le chemise est de teinte blanche ou bleu pâle de coupe demi-cintrée; le col est fermé ou ouvert à pointes longues; doubles ou simples manchettes.

G. La cravate ou le foulard.

Le chemise se porte avec une cravate noire ou bleu foncé ou avec un foulard noué de couleur bleu foncé.

H. Les bas.

Type classique, simples.

I. Les chaussures, les bottes.

Les chaussures sont en cuir noir modèle « mocassin », à talons moyens. Les bottes sont en cuir noir, de type classique, à talons moyens.

J. Les gants.

Les gants sont en cuir noir pour la tenue de ville. Ils sont en cuir blanc ou en tissu blanc pour la tenue de cérémonie.

K. Qualité du tissu.

Les vêtements sont confectionnés dans la qualité de tissu et dans la couleur dont des échantillons peuvent être consultés au Ministère de l'Intérieur, Direction des services d'incendie.

Vu pour être annexé à l'arrêté ministériel du 2 avril 1980.

Le Ministre de l'Intérieur,

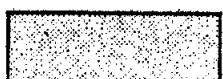
G. GRAMME

Bijlage III — Figuren — Annexes III — Figures**LEGENDE**

noir — zwart

rouge — rood

bleu — blauw

jaune — geel

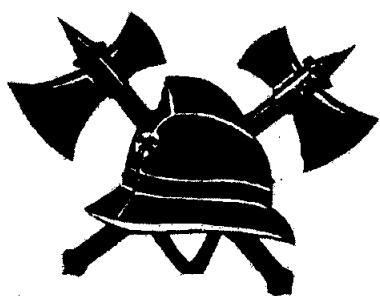

Fig. 1

Fig. 2

15 MEI 1980 — 15 MAI 1980

6089

Fig. 3

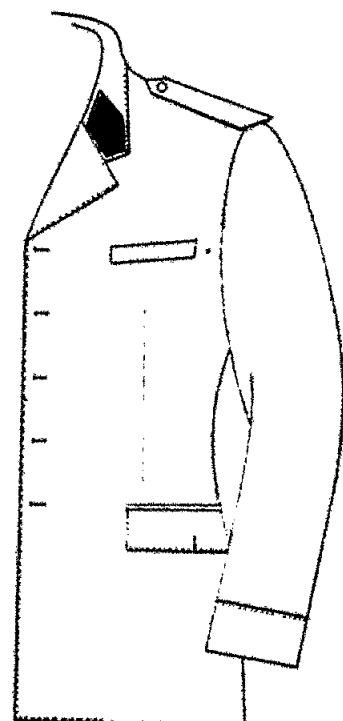

Fig. 4

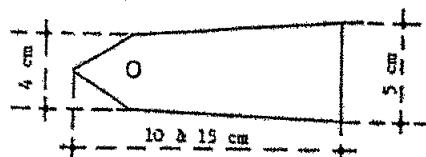

Fig. 5

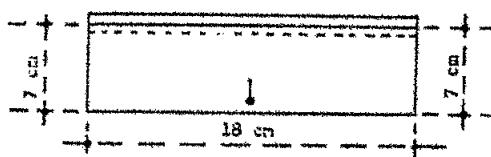

Fig. 6

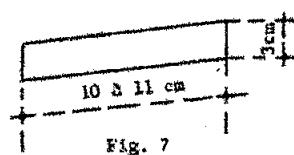

Fig. 7

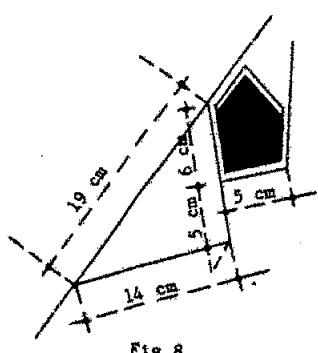

Fig. 8

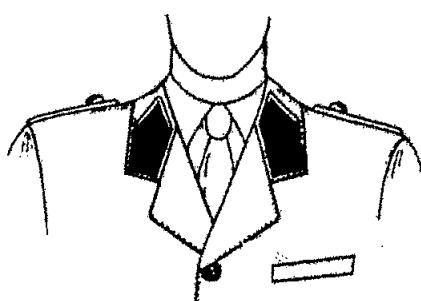

Fig. 9

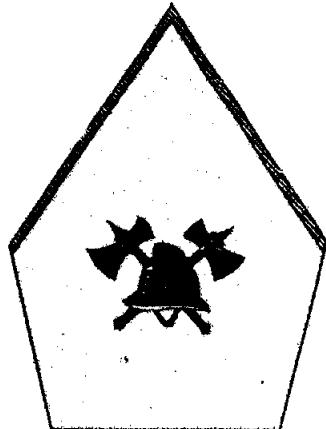

Fig. 10

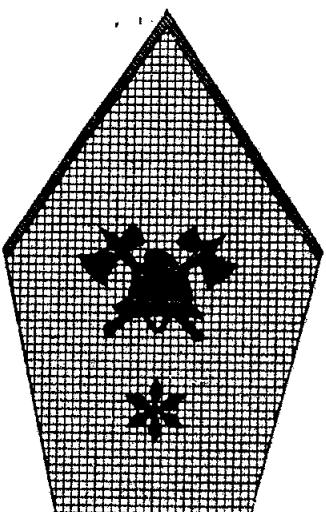
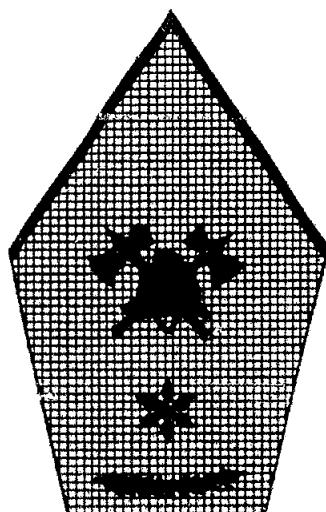
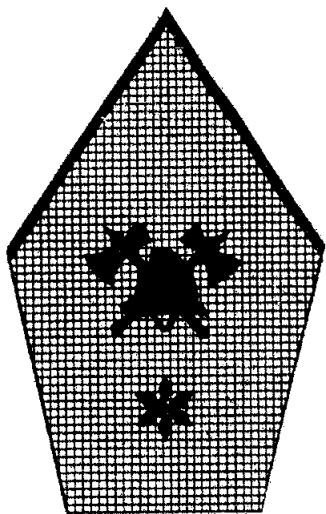
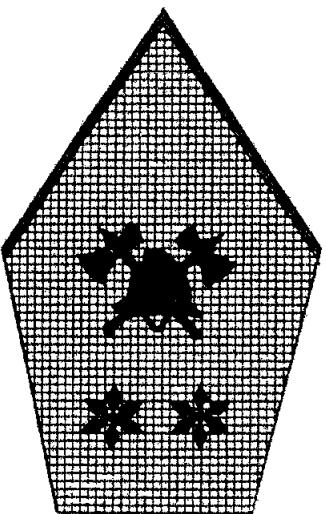
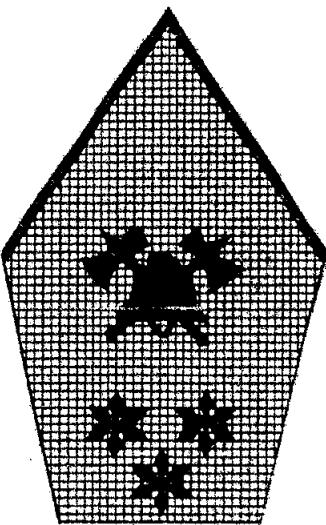
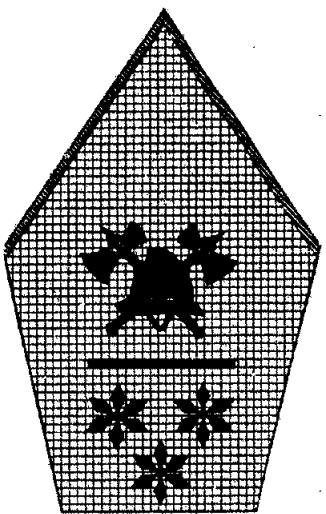
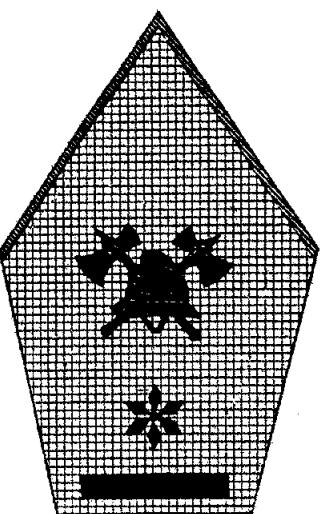
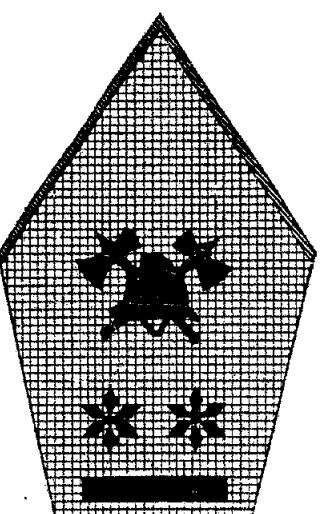
Fig. 11
ADJUDANT

Fig. 12

Fig. 13
ONDERLUITENANT
SOUS-LIEUTENANTFig. 14
LUITENANT
LIEUTENANTFig. 15
CAPITAINE
KAPITEINFig. 16
CAPITAIN-COMMANDANT
KAPITEIN-KOMMANDANTFig. 17
MAJOOR
MAJORFig. 18
LUITENANT-KOLONEL
LIEUTENANT-COLONEL

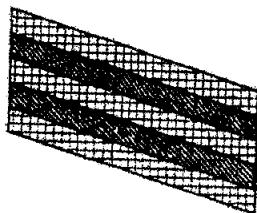

Fig. 19
CAPORAL-CORPORAL

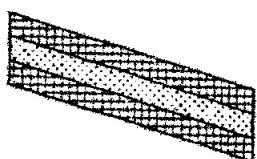

Fig. 20
SERGENT-SERGEANT

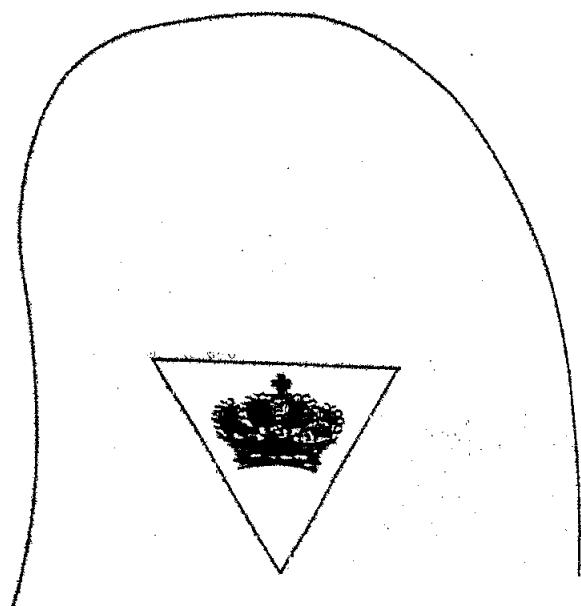

Fig. 23.

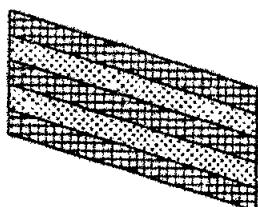

Fig. 21
PREMIER SERGENT
EERSTE SERGEANT

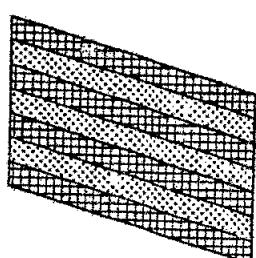

Fig. 22
SERGENT-MAJOR
SERGEANT-MAJOR

Fig. 24

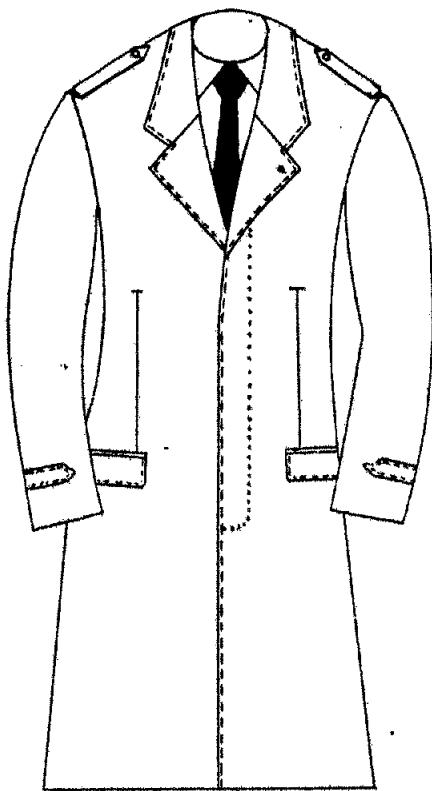

Fig. 25

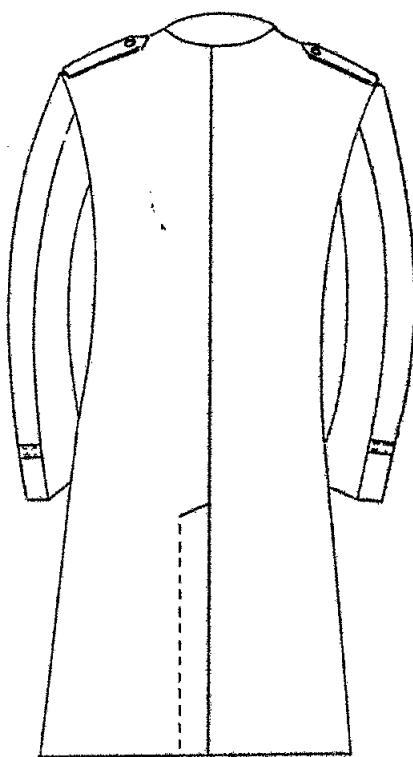

Fig. 26

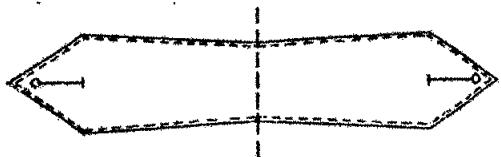

Fig. 28

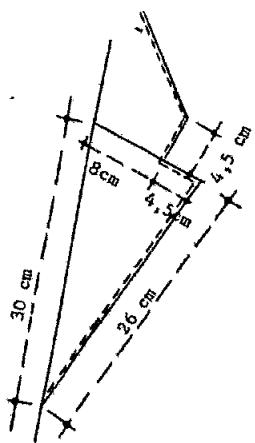

Fig. 27

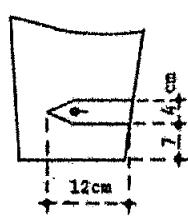

Fig. 29

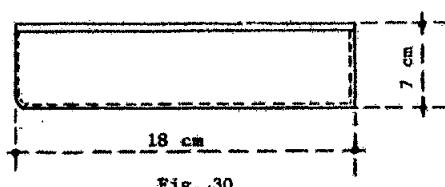

Fig. 30

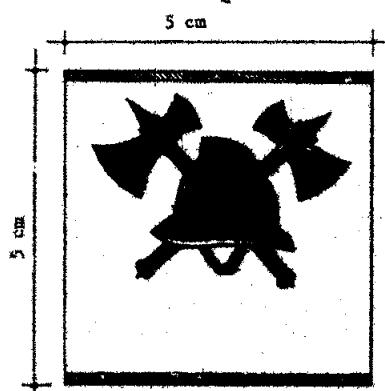

Fig. 31
SAPEUR-POMPIER
BRANDWEERMAN

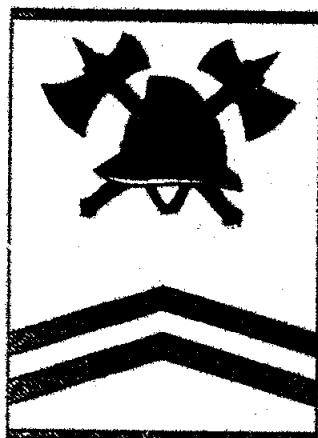

Fig. 32
CAPORAL-KORPOORAL

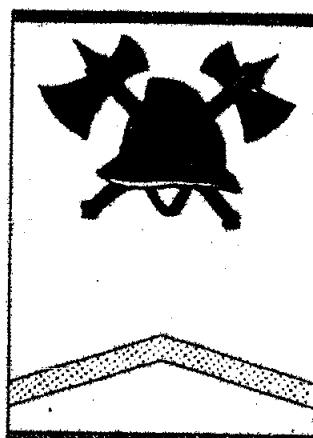

Fig. 33
SERGEANT-SERGEANT

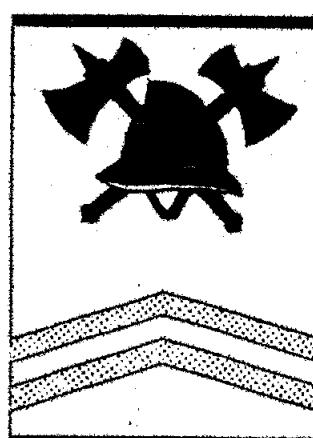

Fig. 34
PREMIER SERGENT
SERSTE SERGEANT

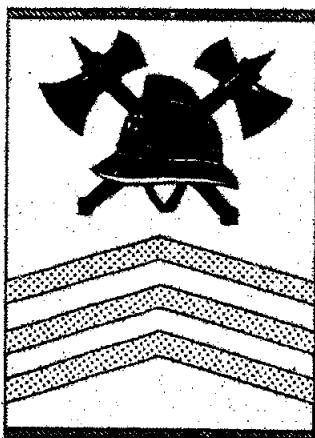

Fig. 35
SERGEANT-MAJOR
SERGENT-MAJOR

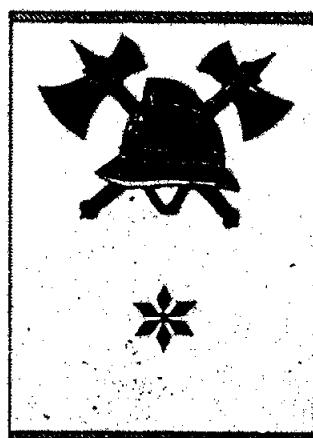

Fig. 36
ADJUDANT

Fig. 37
OPPERADJUDANT
ADJUDANT-CHEF

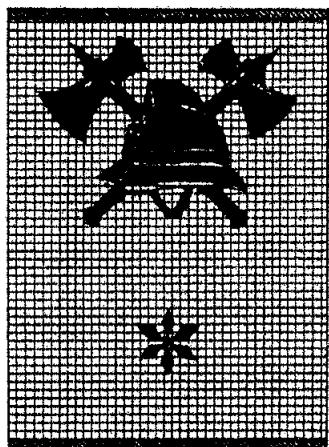

Fig. 38
ONDER LUITENANT
SOUS-LIEUTENANT

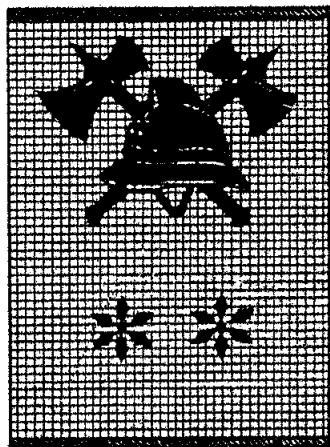

Fig. 39
LIEUTENANT
LUITENANT

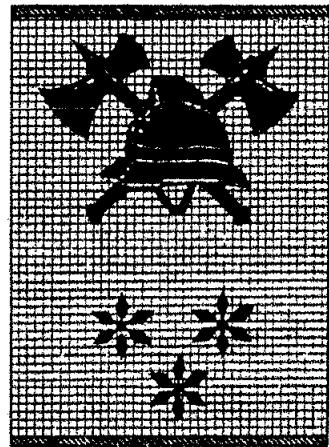

Fig. 40
KAPITEIN
CAPITAINE

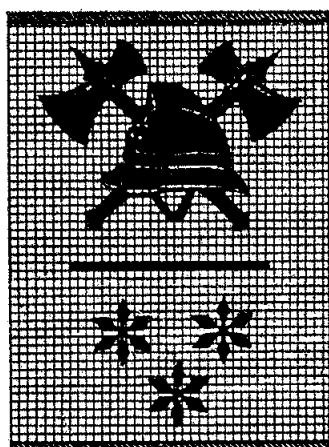

Fig. 41
CAPITAINE-COMMANDANT
KAPITEIN - KOMMANDANT

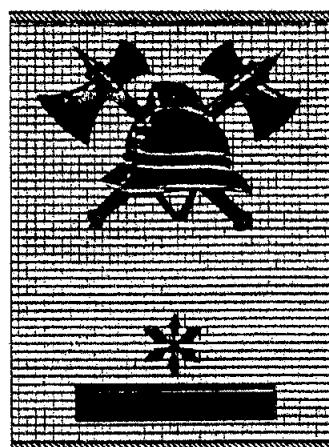

Fig. 42
MAJOR - MAJOOR

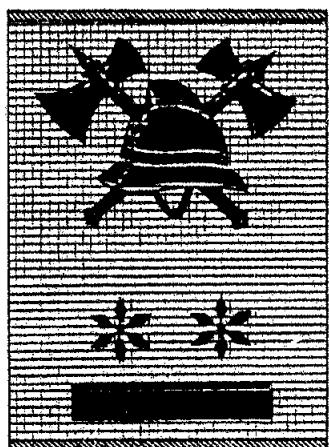

Fig. 43
LUITENANT-KOLONEL
LIEUTENANT-COLONEL

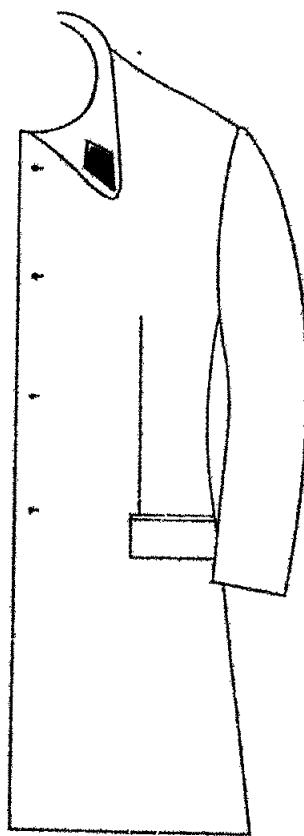

Fig. 44

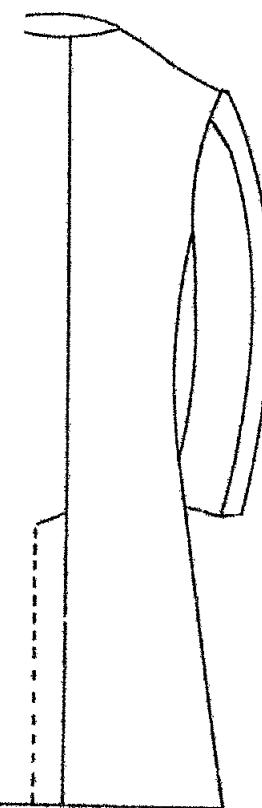

Fig. 45

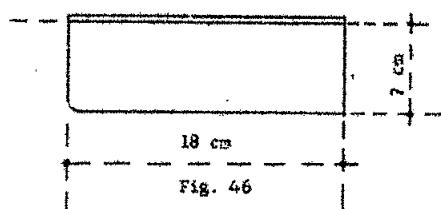

Fig. 46

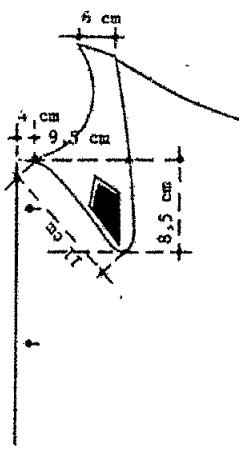

Fig. 47

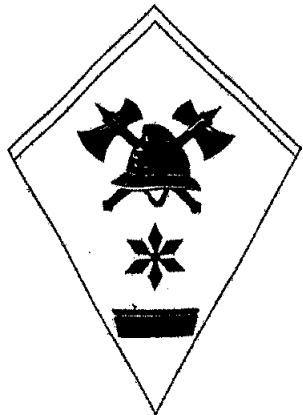

Fig. 48

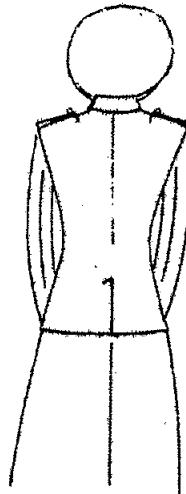

Fig. 52

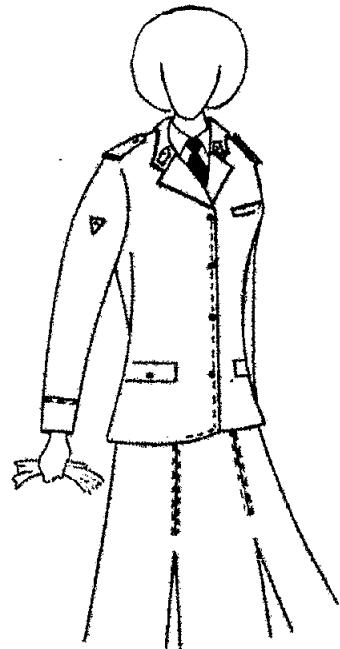

Fig. 53

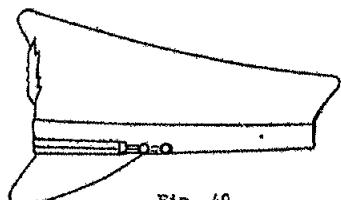

Fig. 49

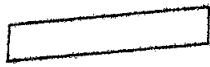

Fig. 54

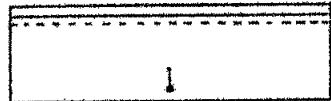

Fig. 55

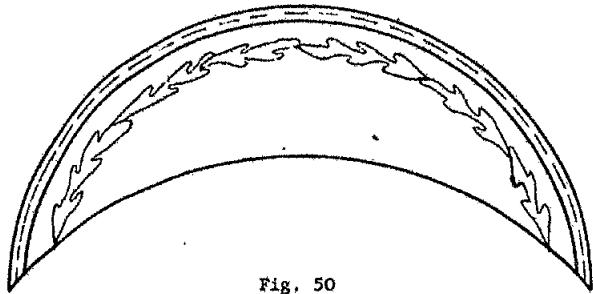

Fig. 50
LUITENANT-KOLONEL
LIEUTENANT-COLONEL

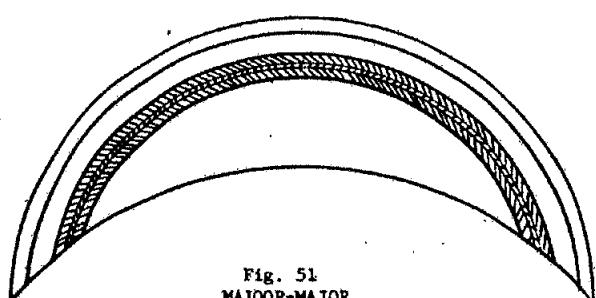

Fig. 51
MAJoor-MAJOR

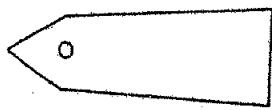

Fig. 56

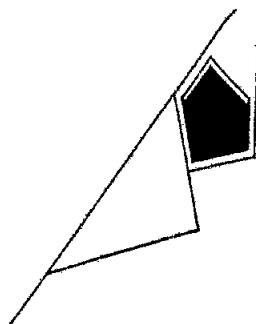

Fig. 57

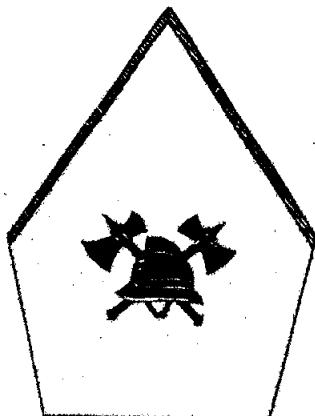

Fig. 58

Fig. 60

Fig. 59

Mij bekend om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 2 april 1980.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Vu pour être annexé à l'arrêté ministériel du 2 avril 1980.

Le Ministre de l'Intérieur,

G. GRAMME

6 MEI 1980. — Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 10 augustus 1894 betreffende de kiestoestellen voor de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op artikel 138 van het Kieswetboek en artikel 33 van de gemeentekieswet;

Gelet op het ministerieel besluit van 10 augustus 1894 betreffende de kiestoestellen voor de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen, zoals het aangevuld is door het ministerieel besluit van 31 januari 1980,

Besluit :

Artikel 1. Littera H van het ministerieel besluit van 10 augustus 1894, betreffende de kiestoestellen voor de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen wordt door de volgende bepalingen vervangen :

§ 1. In elk gebouw waarin één of meer stembureaus zijn ondergebracht, dient ten minste één speciaal stembokje per vijf stembureaus ten behoeve van de minder valide kiezers te worden voorzien.

§ 2. Dit stembokje dient aan de volgende voorwaarden te voldoen :

1. een minimumoppervlakte hebben van 1 m² (1 × 1 meter);
2. voorzien zijn van een schrijftafel waarvan het schrijfblad zich moet bevinden op een hoogte van minimum 85 cm en maximum 100 cm;

8 MAI 1980. — Arrêté ministériel modifiant l'arrêté ministériel du 10 août 1894 relatif au mobilier électoral pour les élections législatives, provinciales et communales

Le Ministre de l'Intérieur,

Vu l'article 138 du Code électoral et l'article 33 de la loi électorale communale;

Vu l'arrêté ministériel du 10 août 1894 relatif au mobilier électoral pour les élections législatives, provinciales et communales, tel qu'il a été complété par l'arrêté ministériel du 31 janvier 1980,

Arrête :

Article unique. Le littera H de l'arrêté ministériel du 10 août 1894, relatif au mobilier électoral pour les élections législatives, provinciales et communales est remplacé par les dispositions suivantes :

§ 1er. Dans chaque bâtiment où un ou plusieurs bureaux de vote sont établis, il sera prévu, par tranche de cinq bureaux, au moins un compartiment-isoloir spécial à l'intention des électeurs handicapés.

§ 2. Ludit compartiment-isoloir répondra aux conditions suivantes :

1. avoir une superficie minimale d'1 m² (1 × 1 mètre);
2. être pourvu d'un pupitre dont la tablette se situera à une hauteur de 85 cm au moins et de 100 cm au plus;